

Roman Słupek

Od Redakcji

Studia Salvatoriana Polonica 3, 5-7

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Od Redakcji

„Kościół, który – poprzez Jana Pawła I – po Nim niejako został mi powierzony, jest Kościołem zapewne nie wolnym od wewnętrznych trudności i napięć, ale równocześnie (...) bardziej skupionym na swej własnej Tajemnicy – i przez to wszystko bardziej gotowym służyć posłannictwu zbawienia wszystkich. Bóg bowiem «pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy» (1 Tm 2,4)”. Jan Paweł II tymi między innymi słowami, w podpisanej przez trzydziestu laty, 4 marca 1979 r., pierwszej programowej encyklice *Redemptor hominis* (nr 4) wskazywał na istotne zadania Kościoła.

Przywołana przez papieża prawda o powszechnej woli zbawczej Boga stoi u podstaw nakazu misyjnego Jezusa Chrystusa: aby wszyscy zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy, Ten, który sam jest „drogą, prawdą i życiem” (J 14,6), posłał swoich uczniów na cały świat z posłaniem: „Dana mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem” (Mt 28,18-20). Posłuszni tym słowom oraz umocnieni zapewnieniem, że Zmartwychwstały jest z nimi „przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”, głosili prawdę o zbawieniu zrealizowanym w Jezusie Chrystusie. Czynili to z wielką odwagą, mimo niebezpieczeństwa utraty życia. Świadomi wielkiego skarbu, który został im powierzony i którym trzeba się dzielić, głosili jednoznacznie, że „nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4,12).

Ten aspekt tajemnicy Jezusa Chrystusa jest szczególnie bliski salwatorianom i salwatoriankom, którzy nazwę swoich zgromadzeń wywodzą właśnie od Salwatora – Zbawiciela. Duchowych synów i córki o. Franciszka Marii od Krzyża Jordana do zaangażowania na rzecz zbawienia motywują ciągle aktualne słowa Założyciela: „Dopóki żyje na świecie choćby jeden człowiek,

który nie zna Boga i nie kocha Go ponad wszystko, nie wolno ci ani na chwilę spocząć”.

Trzydziesta rocznica ogłoszenia przez Jana Pawła II encykliki *Redemptor hominis* z jej ciągle aktualną, dziś chyba jeszcze bardziej niż wtedy, zachętą do tego, by być „bardziej gotowym służyć posłannictwu zbawienia wszystkich”, oraz bliski salwatoriańskim sercom motyw zbawienia zainspirowały redakcję „Studiów” do podjęcia w obecnym numerze tego właśnie tematu.

Refleksję nad biblijnymi aspektami zbawienia, ukazując Chrystusa wybawiającego od grzechu, cierpienia i śmierci, podjął ks. Mariusz Rosik. Kwestię rozumienia terminu „zbawienie” przedstawił ks. Jan Krucina. Akcentując ujęcie zbawienia jako pokoju, a pokoju jako zbawienia, wskazał, że terminy „pokój” i „zbawienie”, mając wspólne źródło, wzajemnie się naświetlają i warunkują, a tylko w rozwoju myśli ludzkiej zostały rozdzielone. Jedność wymiaru chrystologicznego i eklezjologicznego zbawienia została ukazana w artykułach ks. Andrzeja Nadbrzeżnego i o. Ireneusza Sławomira Ledwonia OFM. Pierwszy z nich analizuje Kościół jako sakrament zbawienia w historii, drugi zaś ukazuje aktualność starożytnego adagium „Poza Kościołem nie ma zbawienia”. Podkreśla w kontekście tej wzbudzającej do dziś żywą dyskusję formuły, że zbawcze pośrednictwo Kościoła wynika z jego ścisłego związku z Chrystusem – jedynym Pośrednikiem wszelkiego zbawienia. Nie tyle formalna przynależność do Kościoła, ale sama już obecność tego Kościoła w świecie jest warunkiem w ogóle możliwości dokonywania się zbawienia.

W interesującym nas nurcie pozostają także opracowania ks. Łukasza Kleczki SDS, który zanalizował zbawienie w myśli Henri de Lubaca, oraz ks. Pawła Fiącka SDS na temat głoszenia zbawienia w kontekście afrykańskim. Od strony społeczno-psychologicznej na wybawienie od zła spojrział ks. Czesław Cekiera SDS, a od strony homiletyczno-pastoralnej sygnalizowaną kwestię podjęli ks. Jacek Wawrzyniak SDS i ks. Andrzej Draguła. Ten blok tematyczny zamyka refleksja ks. Bogdana Ferdka. Wskazał on w świetle teologicznej krytyki na pseudozbawcze aspekty New Age (autosoteriologia) oraz ideologii laicyzmu (antsoteriologia).

Drugim ważnym wątkiem tematycznym podjętym w niniejszym numerze „Studia Salvatoriana Polonica” są sprawy związane z Dolnym Śląskiem, gdzie od ponad pięćdziesięciu lat mieści się WSD Salwatorianów. W tym bloku artykułów przybliżone zostały najpierw dwie znane postaci, których życie związane było z tą ziemią: Edyta Stein – s. Teresa Benedykta od Krzyża (ks. Jerzy Machnacz, ks. Józef Tarnówka SDS) oraz Dietrich Bonhoeffer (ks. Kazimierz Wójtowicz CR).

Pamięci historycznej i kulturowej mieszkańców Dolnośląskiej Ziemi Obornickiej poświęcony został artykuł Kazimierza M. Pudło. Autor w oparciu o wielowątkowe wspomnienia mieszkańców zawarte w książkach *My, oborniczanie* oraz *Głosy z przeszłości* przybliżył ukształtowany w powojennych latach 60. wizerunek społeczeństwa tej ziemi. Dział *Silesia* zamyka artykuł ks. Antoniego Kiełbasy SDS, który ukazuje historię i teraźniejszość salwatorianów w Archidiecezji Wrocławskiej.

W ostatniej części zawierającej artykuły czytelnik może, oprócz tekstów ks. Waldemara Irka i ks. Piotra Szyszenia SDS, zgłębić także zagadnienia związane z salwatoriańskim dziedzictwem: postawę *sentire cum Ecclesia et cum Societate* w świetle pism o Jordana (ks. Roman Słupek SDS) oraz historię łaskami słynącego obrazu Najświętszej Maryi Panny Królowej Jezior w Braślawiu na Białorusi, gdzie salwatorianie pracują od 1991 r. (ks. Władysław Węglarz SDS). Dziedzictwo salwatoriańskie zostało także ukazane w wymiarze osobowym – przez pryzmat zmarłych zasłużonych na polu naukowym salwatorianów: ks. Wacława Boguniowskiego SDS jako zasłużonego historyka liturgii (w opracowaniu ks. Andrzeja Bruździńskiego) oraz ks. Jana Drozda SDS jako cenionego biblisty (w ujęciu ks. Huberta Ordon SDS).

Tradycyjnie już całość numeru zamykają treści ukazujące codzienny rytm życia i aktywność naukową ludzi tworzących środowisko WSD Salwatorianów w Bagnie. Są to recenzje, sprawozdania (m.in. sprawozdanie z działalności naukowo-dydaktycznej WSD w roku akademickim 2008/2009), omówienia wybranych prac magisterskich oraz wybrana bibliografia salwatorianów za rok 2008.

Trzeci, oddawany w ręce czytelników numer „*Studia Salvatoriana Polonica*”, zwiększył znacznie swą objętość w porównaniu z dwoma poprzednimi. Jest to wyraz poszerzającego się grona współpracowników oraz wielości tematów, które warto przybliżyć szerszemu gronu czytelników. Mając wiele sygnałów świadczących o życzliwym przyjęciu poprzednich numerów, życzymy ciekawej i owocnej lektury.

Ks. Roman Słupek SDS